

РЕШЕНИЕ

№ 426

гр. Бургас, 09.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LXV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в

публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Анита Хр. Велева

при участието на секретаря Николета Вл. Хаджиева
като разгледа докладваното от Анита Хр. Велева Административно
наказателно дело № 20232120200511 по описа за 2023 година

Производството е образувано по жалба на „Б.....“ ЕООД с ЕИК, със седалище и адрес на управление гр.Бургас, бул. „Д.....“ №.....,представявано от управителя Л.Н. Д. /понастоящем М.Н.Я/ против Наказателно постановление №664899-F673490/16.11.2022г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“-Бургас, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“.

В жалбата се развиват пространни възражения за допуснати от административно-наказващия орган съществени процесуални нарушения, в началния етап на административно-наказателния процес,свеждащи се във връчване на АУАН на нелегитимиран субект- А.Г., лишен от представителна власт по отношение законните права на дружеството жалбоподател, за което ЦУ на НАП Дирекция „Фискален контрол“ са били своевременно уведомени.Релевира се оплакване за неспазване на регламента на чл.40, ал.2 ЗАНН, гарантиращ механизмите за упражняване правото на защита на обвиненото лице, с оглед пропуски за връчване на покана на едноличното търговско дружество за съставяне на АУАН.

В о.с.з. жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв.Н.С. от БАК, който настоява за отмяна на атакуваното НП. Представя писмени бележки, с комплекс от тезисни съображения, в аспекта на претендираните процесуални пороци в административно производствената дейност и противостояща на изводите на АНО интерпретация на относимата материалноправна уредба.

В о.с.з.процесуалният представител на наказващия орган юрк. К...Т.... настоява за потвърждаване на обжалваното наказателно постановление като законосъобразно и правилно.

II. По допустимостта:

Жалбата е подадена в предвидения за това преклузивен процесуален срок, от активно легитимирана страна и при наличието на правен интерес. При това положение същата се явява ДОПУСТИМА.

III. От фактическа страна:

Според изложението в обстоятелствената част на процесното наказателно постановление, на 10.08.2022 г., в 13: 50 часа, във вр.с възложена резолюция е извършена проверка на сезонен търговски обект по см. пар.1, т.41: от ДР на ЗДДС- бар и ресторант „С....“, находящ се в гр.С....., къмпинг К....., стопанисван от „Б.....“ ООД с ЕИК При проверката след легитимация на приходните органи, били установени 2 бр. пос терминални устройства на Б..... в обекта, за които са представени 2 бр. приемно-предавателен протокол за инсталиране в бар и ресторант „С....“, стопанисван от нарушителя. В обекта са монтирани, въведени в експлоатация и работещи три броя

фискални устройства Eltrade A3 KL ИН на ФУ: ED 343731 и ФП №44343731, ИН на ФУ ED 343716 и ФП №44343716 и ИН на ФУ: : ED 343912 и ФП №44343912, управлявани от три броя компютърна конфигурация. Установени са 85 бр. бележки от ПОС терминал, за приети плащания с карта в обекта на обща стойност 2978.00 лв., за които не е издаден фискален касов бон през фискалните устройства. На 25.07.2022 г. в 11:17 ч. е прието плащане с карта, на стойност 30 лв. и е издадена бележка през пос терминал №3714/25.07.2022 г. Издаден е КЛЕН за 25.07.2022 г. от установените 3 бр. фискални устройства, като след анализ се установило, че приетото плащане с карта през пос терминал за посочената дата и час в обекта, не е регистрирано чрез издаване на фискален касов бон, чрез което дружеството нарушител е нарушило разпоредбите на чл.25, ал.1, т.1 от Наредба Н-18/2006 г. на МФ и не е изпълнило задължението си по чл.118, ал.1 ЗДДС, чието правило предписва, че всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство, като фискалният бон е хартиен документ, регистриращ продажба на стока или услуга в търговски обект, по която се плаща в брой, с чек, с ваучер, с банкова, кредитна или дебитна карта или с други заместващи парите платежни средства, издадени от въведено в експлоатация фискално устройство от одобрен тип. В така прецизирания обем фактически елементи АНО е подсумирал съставомерната дейност от правна страна под нормативния регламент на 25, ал.1, т.1 от Наредба Н-18/2006 г. на МФ във вр.с чл.118, ал.1 ЗДДС.

Относно проверката и констатираните факти е съставен Протокол за извършена проверка КД184 сер. АА № 0094317/10.08.2022 г. и КД 184, №0056161/04.08.2022г.

Към Протокола е приложено писмено обяснение от С.П.М. в качеството ѝ на технически сътрудник в ТО Бар и ресторант „С....“, в което е заявено, че „в дружеството се извършват сторно операции, операторска грешка, когато клиент, на когото вече е фискализиран касовия бон с вид на плащане в брой е заявил впоследствие, че ще плати с карта. В този случай сторнираме касовия бон с вид на плащане в брой и регистрираме нова продажба, генерирайки нов касов бон с вид на плащане в чек/плащане по банка “.

На 27.08.2022 г. е съставен Акт за установяване на административно нарушение № F673490/27.08.2022г., в който е възпроизведен целият кръг от обстоятелства, релевантни към съставомерните признаци и субекта на административното нарушение в съотношение на цялостна фактическа тъждественост с фактическата обстановка в НП и при идентично индивидуализирана правна квалификация на нарушението по чл.25, ал.1, т.1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, във връзка с чл. 118, ал. 1 от ЗДДС. АУАН е съставен в хипотезата на чл.40, ал.2 ЗАНН –в отсъствие на нарушителя, поради неявяване.

Съставена е разписка, според която актът е връчен на А.А.Г. на 02.09.2022г. в качеството му на "упълномощено лице" спрямо "Б....." ООД. Приложено е нотариално заверено пълномощно от 22.08.2022 г., по силата на което Х.А.Х, като управител на търговското дружество е упълномощила А.А.Г. да представлява същото "... пред НАП, да получава приема всякакви документи от НАП, касаещи дейността на дружеството, в т.ч. наказателни постановления, протоколи и актове за нарушения “.

В пълномощното, изрично е посочено, че "... настоящото пълномощно е безсрочно и следва да се тълкува изцяло в полза на упълномощеното лице “.

Подписът на упълномощителя е заверен нотариално на 22.08.2022 г., според нарочно направеното в тази насока удостоверение волеизявление от Нотариус Г.С., регистрирано с № в район РС-Бургас.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение е издадено процесното наказателно постановление, с което административно наказващият орган, след като е възприел и изцяло възпроизвел фактическите констатации и правни изводи, съдържащи се акта за установяване на административно нарушение, на основание чл. 185, ал.1 ЗДДС, е наложил на жалбоподателя имуществена санкция в размер на 500, 00 лева.

В хода на първоинстанционното производство към жалбата са приложени Декларация с рег.№4615 за оттегляне на пълномощно, по силата на която Х.А.Х като управител на „Б.....“ ООД оттегля изцяло даденото пълномощно на А.А.Г., заверено под общ рег.№..... по описа на нотариус №.... в регистъра на Нотариалната камара с район на действие РС-Бургас. Декларацията за оттегляне на пълномощията на А.Г. е от 31.08.2022 г. с нотариално заверен подпис на декларатора при нотариус Г.С., в район РС-Бургас, рег.№.....

Към жалбата е представено и Уведомително писмо вх.№26-Б-536/02.09.2022 г. до ЦУ

на НАП ГД „Фискален контрол“ на управителя ХХ.Х., ведно с копие на гореописаната декларация, с което приходната администрация се уведомява за оттегляне на пълномощното на А.Г. В хода на съдебното производство административнонаказващият орган представи и екземпляр от Декларацията за оттегляне на пълномощията на А.Г. от 31.08.2022 г., материализираща писмено изявление от А.Г. за уведомяването му на 03.09.2022 г. относно оттегляне на пълномощията. В съдебно заседание административнонаказващият орган представя преписка, инкорпорираща четливо копие от бележка от прието плащане чрез ПОС терминално устройство на стойност 30 лв. от 25.07.2022 г. в 11.17 ч., печатни кленове на „Б.....“ООД и „К.....“ЕООД и протоколи от извършени проверки на „Б.....“ООД и „К.....“ЕООД, декларация за оттегляне на пълномощията на А.Г. с вписано изявление на същия за узнаване на оттеглянето на пълномощията на 03.09.2022г. Декларация и писмени обяснения от И.Е.М.,- лице в трудово правоотношение с „К.....“ ЕООД, 2 бр. копия на приемно-предавателни протоколи за инсталация на ПОС терминални устройства между „Б.....“ООД и „Б.....“ АД, заверно копие от Договор от 01.05.2022 г. между „Б.....“ООД и „К.....“ЕООД за предоставяне на временно и възмездно ползване на ПОС-терминално устройство за приемане на плащания с карти.

Сред ангажираните от жалбоподателя доказателства е и договор за наем от 01.05.2022 г. между „Б.....“ЕООД/наемодател/ и „К.....“ ЕООД/наемател/, по силата на който наемодателят предоставя на наемателя за временно и възмездно ползване собственото си електронно ПОС-терминално устройство за приемане на плащания с карти, свързани с дейност по представяне на услуги за наем на плажни принадлежности за срок от 6 месеца, считано от датата на подписване на договора.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на показанията на свидетелите А. С. и Р. С., дадени в хода на съдебното следствие и приобщените по реда на [чл. 283 от НПК](#) писмени доказателства.

Настоящият съдебен състав кредитира в цялост показанията на свидетелите А. С. С. и Р. Н. С., тъй като по своя смислов и информационен капацитет същите са логически съгласувани, вътрешно последователни и съставляват израз на правдоподобно излагане на обстоятелства, на база непосредствено формирани във вр. с изпълнение на служебната им дейност възприятия, съответстващи на приобщените по делото писмени доказателства. Те по несъмнен начин установяват факти, включени в предмета на доказване по делото. Съдът възприема в цялост приобщените по делото писмени доказателства, като ролята и значението им в настоящия процес ще бъдат подложени на анализ и ценени във взаимовръзка при излагане на правните съображения, но относно тяхната афектационна стойност, достоверност и надеждност съдът не съзира основания за дискредитиране, на който и да е от писмените доказателствени източници, събрани в хода на административнонаказателното производство и съдебното следствие.

По делото наред с констативните протоколи за проверката, са представени справка на работещите в обекта лица, описи на паричните средства в касата, дневни отчети и КЛЕН на фискалните устройства на „Б.....“ ООД, както и на „К.....“ ЕООД, разпечатка от ПОС устройството.

III. От правна страна:

При извършената служебна проверка и в съответствие с [чл. 53, ал. 2 от ЗАНН](#), съдът не констатира нарушения на императивни законови разпоредби в производството по установяване на административното нарушение и налагане на административно наказание на жалбоподателя с наказателното постановление, в т.ч. и изразими в неспазване на разпоредбите на [чл. 43, ал. 1 ЗАНН](#) и [чл. 52, ал. 2 ЗАНН](#), указващи на нарушение на реда за връчване и предявяване на АУАН на жалбоподателя или упълномощено от него лице. Съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат законоустановените в [чл. 42](#) и [чл. 57 от ЗАНН](#) реквизити. Издадени са в законоустановените за това срокове и в сферата на материалноправната компетентност на съотв. длъжностни лица, по арг. на приложените към административнонаказателната преписка Заповед №ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП т.1.1, касаеща овластяване на АНО и Заповед №3755/20.10.2022 г. , касаеща регулиране на индивидуалното служебно правоотношение на АНО, и т.2 от Заповед №ЗЦУ-1149/25.08.2020 г., регламентираща правомощията на актосъставителя.

Съставянето на акта, предявяването на същия и връчването на препис от него, представляват отделни действия в административнонаказателното производство, като за всяко от тях са предвидени съответните правила. Редът за предявяване и връчване на акта е предвиден в нормата на [чл. 43 от ЗАНН](#). Съгласно [чл. 43, ал. 1 от ЗАНН](#), актът се подписва от съставителя и поне от един от свидетелите, посочени в него, и се предявява на нарушителя да се запознае със съдържанието му и го подпише със задължение да уведоми наказващия орган, когато промени адреса си. Съгласно ал. 4 на същата норма, когато актът е съставен в отсъствие на нарушителя, той се изпраща на съответната служба, а ако няма такава - на общинската администрация по

местоживеенето на нарушителя за предявяване и подписване. Актът се предявява и подписва не по-късно от седем дни от получаването и се връща незабавно.

В случая актът за установяване на административно нарушение е съставен в хипотезата на чл. 40, ал.2 от ЗАНН, в отсъствие на нарушителя, като за законосъобразното и процесуално изрядно активиране на тази хипотеза, в хода на съдебното следствие са представени писмени доказателства, удостоверяващи изпълнение на задължението, дружеството нарушител да е било надлежно поканено, чрез закрепване на осн. чл.13, ал.1 и чл.37, ал.3 ДОПК в Протокол от извършена проверка №0056161/04.08.2022г. на задължението за жалбоподателя да се яви негов управител или упълномощено лице на 15.08.2022 г. за съставяне и връчване на АУАН, същото задължение за надлежно процесуално поведение е вменено на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице и в ПИП №0094317/10.08.2022 г., като протоколите са връчени на технически сътрудник на жалбоподателя със задължение да му бъдат предоставени. В протокол №1307858/26.08.2022 г. са протоколирани от страна на актосъставителя действия по призоваване на законния представител на жалбоподателя по телефон, в т.ч. и с упълномощено от него лице А.Г., като е определена трета възможна дата за явяване на законен представител или пълномощник -22.08.2022 г., на която такъв не се явява. Липсва хипотеза, която да урежда случаите на връчване на акта на юридическо лице. Съгласно чл. 84 ЗАНН, доколкото в този закон няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения и т. н., се прилагат разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс. Връчването на юридическо лице, съгласно чл. 180, ал. 5 НПК, става срещу подпис на длъжностното лице, натоварено да поема книгата, което съгласно ал. 5 подписва разписка със задължение да предаде книгата на лицето, за което са предназначени. В случая протоколите от извършената проверка, обективирайки покана за явяване на законен представител или пълномощник на дружеството не са връчени лично на управителя, но са предоставени на длъжностно лице, което с подписа си е удостоверило поетия ангажимент да "приема" съответните книга от името на дружеството и да уведоми управителя. Ето защо съдът намира, че на основание чл. 13, ал. 1 и чл. 37, ал. 3 от ДОПК, представляващият дружеството или негов пълномощник са били валидно поканени да се явят на 15.08.2022 г. или на 16.08.2022 г., респ. на 22. 08.2022 г. в НАП-Бургас за съставяне и връчване на акт за установяване на административно нарушение, като неизпълнението на това задължение от законния представител на жалбоподателя е предпоставило процесният АУАН да бъде съставен при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, в отсъствие на нарушителя.

По делото остана недоказано твърдяното несъблюдаване на базисното процесуално изискване на чл.43, ал.1 ЗАНН при предявяване и връчване на препис от АУАН на соченото за нарушител лице, което изискване е един от сегментите, предпоставящи възможността за цялостно и непосредствено участие на санкционираното лице в административно-наказателното производство от стадия на повдигане и предявяване на обвинението с цел пълноценно реализиране на правото на защита. Съдът намира, че при предявяване и връчване на препис от АУАН на соченото за нарушител лице, актосъставителят не е допуснал съществени процесуални нарушения. Персоналният характер на отговорността по чл. 83, ал. 1 ЗАНН е интегрален елемент от материално правните аспекти на същата, поради което не предполага по необходимост лично участие на законния представител на дружеството в цялото административнонаказателното производство, включително при връчване на АУАН. Изхождайки от нормативното правило на чл. 61, ал. 2 от ЗАНН, участието на законния представител не е въведено като задължение и в съдебното производство по оспорване на НП. За да бъде АУАН законно предявен по см. на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН същият следва да се връчи на законния представител на дружеството или на изрично упълномощено от него лице. В случая съдът счита, че това правило не е нарушено, т. к. АУАН е връчен на лице, легитимиращо се въз основа на нотариално заверено пълномощно рег.№...../22.08.2022г. от законния представител на „Б.....“ ООД.Представеното пред районния съд, включено в административно-наказателната преписка пълномощно с нотариална заверка от 22.08.2022 г. на нотариус Г.С. с рег. № на НК и район на действие района на РС-Бургас инкорпорира учредяването в тесен смисъл на конкретни представителни права за дружеството-нарушител и управителя му ХХ.Х...л от упълномощеното лице А.Г., като в обема на мандата на пълномощника е включено изрично правото по чл. 43, ал. 1 от ЗАНН за получаване и приемане на наказателно постановления, протоколи и актове за нарушения, касаещи дейността на дружеството жалбоподател. Особеното в случая е, че към момента на връчване на АУАН на пълномощника, същият не е имал изобщо представителна власт да представлява дружеството и управителя му по силата на нотариално заверена декларация за оттегляне на пълномощното от 31.08.2022 г. от Х.А.Х, управител на жалбоподателя, но този факт сам по себе си не изключва редовността на връчване на АУАН, доколкото по делото остана недоказано, че пълномощникът А.Г. преди 02.09.2022 г./датата на връчване на АУАН/ е бил уведомен, че вече не разполага с представителна власт.Тъкмо обратното според представените екземпляри от нотариално заверена декларация, материализираща

саморъчно изписване на датата на уведомяването на доверка А.Г. за оттеглянето на пълномощията му, тази дата е 03.09.2022 г., т.е. следва датата на получаването на процесния АУАН 02.09.2022 г. В този см. Решение № 39 от 25.03.2022 г. на АдмС - Велико Търново по к. а. н. д. № 10035/2022 г. Решение № 258 от 11.01.2021 г. на АдмС - Велико Търново по к. а. н. д. № 10269/2020 г. „Неоснователно е оплакването, че АУАН не е връчен надлежно на дружеството на 24.07.2020 г., т. к. е подписан от лице, чието пълномощно междувременно е оттеглено на 21.07.2020 г. За да има действие оттеглянето, пълномощникът трябва да бъде уведомен, че вече не разполага с представителна власт, каквото уведомяване липсват по делото. Ако пълномощникът въз основа на вече оттегленото пълномощно сключи сделка с трето лице, което не е знаело за липсата на представителна власт, оттеглянето няма действие спрямо третото лице.“ В този см. са и Решение № 173 от 8.05.2012 г. на АдмС - Кюстендил по к. н. а. д. № 82/2012 г., „уведомлението за оттегляне на пълномощното е годно писмено доказателство, т. к. по закон не е необходимо да бъде нотариално заверено, а е достатъчно узнаването му от упълномощеното лице.“ Освен това съдът споделя и разрешенията формулирани в казуалната практика, предметна в Решение № 85 от 13.03.2012 г. на АдмС - Кюстендил по н. а. х. д. № 79/2012 г., :“. Датата на получаване на писмото за оттегляне на пълномощното 2.10.2009 г. действително е непротивопоставима на административнонаказващия орган като трето лице“ В този смисъл е и правната интерпретация, мотивираща аналогично разрешение по третираната проблематика в Решение № 39 от 25.03.2022 г. на АдмС - Велико Търново по к. а. н. д. № 10035/2022 г. Решение № 258 от 11.01.2021 г. на АдмС - Велико Търново по к. а. н. д. № 10269/2020 г.: „Но АНО е трето добросъвестно лице и на него, съгласно чл. 41, ал. 2 от ЗЗД оттеглянето на пълномощното не може да се противопостави, защото няма данни да е вписано в Информационната система на Нотариалната камара, съгласно чл. 9а, т. 2 от наредба № 32/29.01.1997 г. за служебните архиви на нотариусите и нотариалните кантори, която се счита за публично достъпна.“ Този извод не търпи корекции и с оглед представеното от дружеството жалбоподател уведомително писмо вх. № 26-б-536/02.09.2022 г. до ЦУ на НАП, ГД „Фискален контрол“, касаещо оттеглянето на пълномощията на А.Г., която дата 02.09.2022 г. съвпада с инкорпорираната към АУАН разписка за връчване на препис от акта на пълномощника с прекратен към тази дата мандат А.Г.. Тежестта за провеждане на законосъобразно административнонаказателно производство е на административните органи, натовар. с тази дейност. В този смисъл при съставяне на АУАН компетентният орган е изискал пълномощното, и с оглед тясно конкретизираните представителни права за „Б.....“ ООД на А.Г. е възприел същото като относимо към законната легитимация на пълномощника за получаване на АУАН по чл. 43, ал. 1 ЗАНН. В случая не са налице основания за преценка на тази теза, доколкото пълномощното е конкретно и не съответства на съдържанието на упълномощаването на търговския пълномощник или управителя, което в последния случай подлежи на вписване в ТР и предполага допълнителна проверка.

Декларацията за оттегляне на пълномощното е годно писмено доказателство, материализираща волеизявление за оттегляне по см. на чл. 41, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД, но водещото в случая е липсата на доказаност на получаването на оттеглянето от упълномощеното лице А.Г. преди 02.09.2022 г.

Ето защо съдът намира, че не е доказано твърдяното в жалбата съществено процесуално нарушение, опорочаващо процедурата по чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. Изхождайки от правилното тълкуване на волята на упълномощителя, следва да се направи извода, че получената от А.Г.... представителна власт му позволява да „получава/приема всякакви документи от НАП, касаещи дейността на дружеството, в т.ч. наказателни постановления, протоколи и актове за нарушения; да разписва всякакви уведомления и протоколи, в т.ч. наказателни постановления, протоколи и актове за нарушения“. Въз основа на това пълномощно, в качеството си на пълномощник /без да е бил своевременно уведомен за прекратяване на мандата/ в рамките на предоставената му представителна власт, той е подписал АУАН, с което компетентните органи са изпълнили законовите си задължения по чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. Обстоятелството дали пълномощникът е изпълнил задължението си да предаде на упълномощителя получените от него документи засяга единствено и само вътрешните отношения между упълномощителя и упълномощеното лице, което е ирелевантно за закона и не може да повлияе върху редовността на процедурата по връчване на АУАН. Решение от 22.03.2013 г. на АдмС - Габрово по к. а. н. д. № 29/2013 г. Презумпцията на закона е, че в тези случаи пълномощникът е аналог на упълномощителя и не са налице никакви пречки актът да бъде връчен именно на него, вместо на управителя /т.к. самото юридическо лице не може да го получи поради това, че самото то съставлява една правна фикция/.

В сферата на дължимата правна интерпретация при разглеждане на материалноправния спор по същество:

С чл. 118, ал. 1 от ЗДДС е разпоредено задължение за всяко регистрирано и нерегистрирано по

този закон лице да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Със сходно съдържание е и разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин. В чл. 25, ал. 1, т. 1 от посочената Наредба е предвидено, че независимо от документирането с първичен счетоводен документ задължително се издава фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД за всяка продажба на лицата по чл. 3, ал. 1 - за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод по чл. 3, ал. 1. Съгласно чл. 25, ал. 6 от Наредбата, фискалната касова бележка в случаите по, ал. 1 се издава при извършване на плащането, като лицата по чл. 3 са длъжни едновременно с получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка.

От събраните по делото доказателства е установено по несъмнен начин, че оспорващият търговец не е изпълнил задължението да издаде касова бележка във вр. с доказаното в писмената доказателствена база прието плащане с карта на стойност 30, 00 лв. и издадена бележка през пос терминал №3714/25.07.2022 г., с което е нарушил императива, вложен в чл. 25, ал. 1, т. 1 от посочената Наредба о № Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ, вр. чл.118, ал.1 ЗДДС, като не е издал фискална касова бележка от фискалното устройство за извършена продажба. Това обстоятелство е удостоверено от Протокол за извършена проверка в обекта КД184 сер. АА № 0094317/10.08.2022 г. и КД 184, №0056161/04.08.2022г, КД 73 С №1307855, който е съставен по установения ред, в предписаните, съобразно чл. 50, ал. 2 от ДОПК, форма и съдържание и от компетентни длъжностни лица. Протоколът е официален документ и се ползва с материална доказателствена сила, съгласно чл. 50, ал. 1 от ДОПК, в който е предвидено, че протоколът, съставен по установения ред и форма от орган по приходите или служител при изпълнение на правомощията му, е доказателство за извършените от и пред него действия и изявления и установените факти и обстоятелства. Констатациите в протокола не са обоР. от установените факти в хода на съдебното производство. Събраните доказателства кореспондират с констатациите в съставения протокол. В протокол КД184 сер. АА № 0094317/10.08.2022 г., в който е удостоверено, че при проверката на 10.08.2022 г. са установени 85 бр. бележки от ПОС терминал от установените в търговския обект устройства на „Б.....“ на обща стойност 2978, 00 лв., за които не е издаден фискален касов бон през установените три броя фискални устройства Eltrade A3 KL ИН на ФУ: ED 343731 и ФП №44343731, ИН на ФУ ED 343716 и ФП №44343716 и ИН на ФУ: : ED 343912 и ФП №44343912. От изведените КЛЕН от трите функциониращи в търговския обект фискални устройства за дати във времевия порядък от 26.06.2022 г.-26.07.2022 г., сред които и процесната дата -25.07.2022 г., от които е видно ,че приетото плащане с карта не е регистрирано чрез издаване на фискална касова бележка през фискално устройство.Следователно извършваните в обсега на търговската дейност на дружеството продажби на обща стойност 2978, 00 лв., сред които и процесната продажба, не са отразени като регистрирани чрез издаване на фискален бон. Този отрицателен факт не е опроверган от жалбоподателя с доказателствените средства, допустими в процеса, а именно върху него е възложена доказателствената тежест, съответно – в неговата правна сфера настъпват последиците от неопровергаването му.

Липсващата информация за извършената продажба на стойност 30, 00 лв., в електронната контролна лента за 25.07.2022 г. от работещите фискални устройства в обекта на жалбоподателя затвърждава фактическата теза за неиздаването на касова бележка, което обосновава обективната съставомерност на вмененото нарушение по чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, във връзка с чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, с оглед безусловно установената реализация на базисния прагпораждащ административно наказателната отговорност нормативен елемент.

По отношение на въведените възражения с представения от дружеството жалбоподател Договор за наем от 01.05.2022 г. на електронно пос терминално устройство между наемодателя „Б.....“ ООД и наемателя „К.....“ ЕООД:

Съгласно чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. "всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез

лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги". По смисъла на чл. 29, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. "когато лицето по чл. 3 извършва дейност като комисионер от чуждо име и за чужда сметка или събира суми от името и за сметка на друго лице, продажбите се регистрират, както следва: 1. чрез ФУ на доверителя, или 2. чрез ФУ на лицето по чл. 3". Следователно, единият от начините за регистриране на продажби е по общия ред, когато се използва ФУ на устройство на доверителя, което, както се установи, е било налично и работещо в търговския обект на „К.....“ ЕООД на 04.08.2022 г. /ПІП №00943113/04.08.2022г./ чл. 29, ал. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. /,но от анализа и съпоставката на изведените клен от ФУ на двете дружества не е установена доказателствена корелация и идентичност между плащанията по процесните 85 бр. бележки от пос-терминал, инсталирано в ТО на „Б.....“ ЕООД и фискализирането им чрез монтирано и въведено в експлоатация ФУ на „К.....“ ЕООД. Другият от начините по чл.29,ал.1, т.2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. е да се използва ФУ на лицето по чл. 3, като ФУ се програмира така, че продажбите на доверителя да се регистрират като продажби в отделен департамент за всеки доверител, като департаментът посочва името на доверителя /чл. 29, ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г./ В случая действително е обективизирана констатация от контролните органи в ПІП №00943113/04.08.2022г., че при изявено желание на клиенти на „К.....“ ЕООД за плащане с карта се използва устройство на съседен ТО-ПОС терминал. В случая обаче, нито жалбоподателят „Б.....“ ЕООД, нито дружеството „К.....“ ЕООД, са посочили, че „К.....“ ЕООД използва фискалното устройство на „Б.....“ ЕООД, програмирано с отделен департамент с името на доверителя "К....." ЕООД. В случая съобразно констатациите на контролния орган, материализирани в ПІП №00943117/10.08.2022 г. и ПІП №0056161/04.08.2022 г. в търговския обект на дружеството жалбоподател „Б.....“ ЕООД са установени 85 бр. бележки от пос терминал на банка „ДСК“ АД, издадени във вр. с прието плащане с карта на дати, подробно индивидуализирани във времеви диапазон от 25.06.2022 г.-26.07.2022 г. на обща стойност 2978 лв., за които не е издаван ФКБ през установените 3 бр. ФУ в търговския обект на жалбоподателя. Констатирано е още и,че дружеството жалбоподател няма регистриран отделен департамент довеР.к/доверител с „К.....“ ЕООД във вр. с представения към ПІП №0056161/04.08.2022 г. договор за наем.При анализ и съпоставка на приетите плащания по иззетите 85 бр. бележки от пос терминал с клен от монтираните и въведени в експлоатация 3 бр. фискални устройства на „Б.....“ ЕООД е констатирано,че жалбоподателят не е осъществил фискализиране на приетите плащания. Същевременно контролните органи на база изведения КЛЕН за периода 25.06.2022 г. до 26.07.2022 г. установили, че приетите плащания с карта са през пос терминал на Банка „ДСК“ АД- 2 бр.инсталирани и въведени в ТО бар и ресторант „С.....“, стопанисван от „Б.....“ ЕООД, както и че постъпилите средства са именно по сметка на „Б.....“ ЕООД, което е послужило като легитимна доказателствена основа за субсумиране на всяко от нарушенията, документално съотносими с отделните бележки от ПОС терминал под нормативната уредба на чл. 25, ал.1, т.1 от Наредба Н-18/2006 г. на МФ вр. чл.118, ал.1 ЗДДС. В случая не бе проведено пълно обратно доказване, че приетите плащания с карта през инсталирани и експлоатирани в стопанисвания от жалбоподателя 2 бр. пос терминал не са за сметка на „Б.....“ ЕООД.

Само при безспорното установяване наличието на предпоставките по чл. 29, ал. 3 във връзка с ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г., т. е. ако с оглед разпределената доказателствена тежест дружеството жалбоподател е опровергало констатациите на контролните органи, и е доказало по безусловен и несъмнен начин, че наличните в „Б.....“ ЕООД три бр. фискални устройства модел "Eltrade A3-KL" , с № на ФУ ED343731, ED 343716, ED 343912 са програмирани така, че продажбите на доверителя „К.....“ ЕООД/от възмездно предоставяне ползването на чадъри и шезлонги/ да се регистрират в отделен департамент, би могло да се говори за несъставомерност на осъществилите се факти под нормата на чл.25, ал.1, т.1 от от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ вр. чл. 118, ал. 1 ЗДДС. / в аналогични по изследваната правна специфика казуси виж Решение № 6095 от 24.10.2018 г. на АдмС - София по адм. д. № 8642/2018 г. Решение № 15616 от 26.11.2013 г. на ВАС по адм. д. № 3722/2013 г., І о.,и др./

Формира се безпротиворечив извод за установяването на нарушението и неговия извършител, последният, като юридическо лице, осъществяващо търговска дейност в търговски обект, е следвало задължително да издава фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД за всяка продажба,плащането от която постъпва по дружествените сметки на „Б.....“ ЕООД с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод по чл. 3, ал. 1. С деянието си /бездействие/ е осъществен съставът на нарушение по 25, ал.1 , т.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ вр. чл. 118, ал. 1 ЗДДС с оглед установеното наличие на монтирани и въведени в експлоатация 3 бр. ФУ, за което е законосъобразно

ангажирана и отговорността на „Б.....“ ЕООД.

В случая АНО вярно и законосъобразно е съобразил, че отговорността на юридическото лице е безвиновна и обективна. „Б.....“ ЕООД /независимо от правната форма към момента на издаване на НП/ е санкционирано на основание чл. 83 от ЗАНН, а отговорността по този текст е безвиновна. В случая субектът е наказан поради факта, че в стопанисван от него обект е извършено деяние, с което е нарушена Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ и ЗДДС. Отговорността на юридически лица и еднолични търговци е обективна и за ангажирането ѝ не е необходимо наличието на вина, независимо от формата ѝ – умисъл или непредпазливост. С имуществена санкция се наказват нарушения, касаещи неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност /чл. 83, ал. 1 от ЗАНН/. Законът за ДДС и Наредбата са нормативни актове, които дават закрила на обществените отношения, свързани с отчитането и регистрирането на извършени продажби и облагането с данък добавена стойност. В случая са засегнати отношения, уреждащи фискалната политика на държавата във вр. със законосъобразното формиране на приходната част на бюджета на държавата от постъпленията на данъци. Незадаването на фискален бон при покупка и плащания чрез ПОС терминално устройство е проекция на недобросъвестна, систематично организирана търговската дейност на жалбоподателя във вреда на интересите на фиска, с която се създават пречки пред възможностите за контрол върху тази дейност, чрез изключване на законовите гаранции, които фискалното устройство предлага. Наказващият орган правилно е определил наказанието на посоченото основание по чл. 185, ал. 1 от ЗДДС за нарушение по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС. Приложимо е наказанието имуществена санкция, регламентирано за юридическите лица, в диапазона от 500 до 2 000 лева, като административнонаказващият орган е наложил имуществена санкция 500 лева, т.е. административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е реализирана в абсолютния законоустановен минимум.

Съгласно Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. на ВКС, преценката на административния орган за маловажност на случая е по законосъобразност и тя подлежи на съдебен контрол. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, той следва да отмени наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона. В случая, се касае за неизпълнение на административно задължение, насочено към спазване на данъчната дисциплина и охраняване интересите на фиска, чрез своевременното и вярно регистриране и отчитане на всички продажби, представляващи основание за възникване на публични държавни вземания. Поради това самият законодател е определил този вид деяния като такива с висока степен на обществена опасност, видно от вида и размерите на определените за тях санкции./ в т.см. Решение № 1962 от 9.12.2021 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 2375/2021 г./ В цит. съдебен акт е възприет еднозначен подход, предоставящ нужния правно-аргументативен стабилитет, споделим в преценката на настоящия състав относно критериите за съизмерване на обществената опасност, които в хипотезата на формална безрезултатна неправомерна дейност като настоящата са изводими по достатъчно рационален и убедителен начин от самите обективни характеристики на деянието. Същевременно, по делото не са ангажирани доказателства, че извършеното нарушение, макар и формално да осъществява признаците на предвиденото в закона нарушение, поради своята малозначителност е с явно ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид.

С оглед изхода на делото –право на разноски има наказващият орган, в какъвто смисъл процесуалният му представител отправя към съда своевременно и изрично искане по чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН. Съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, възнаграждението за защита в производството по ЗАНН е от 80 до 150 лева. В настоящото производство наказващият орган е защитаван от гл. юрисконсулт. Делото е разгледано в едно съдебно заседание, разпитани са двама свидетели, приобщени са значителен обем писмени доказателства, изискващи активна позиция и изразяване на становище. При това положение, справедливият размер на възнаграждението за защита от гл. юрисконсулт е 100 лева. По аргумент от т. 6 от ДР на АПК, разноските следва да се присъдят в полза на това юридическо лице, от което е част наказващият орган – в случая това е Национална агенция по приходите, със седалище гр. София.

Така мотивиран, на осн. чл.63, ал.2, т.5 вр.ал.1 ЗАНН, съдът:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №664899-F673490/16.11.2022г., издадено от

Началник на отдел „Оперативни дейности“-Бургас, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“,с което на „Б.....“ ЕООД с ЕИК на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение по чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, във връзка с чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА „Б.....“ ЕООД с ЕИК да заплати на Централно управление на Национална агенция за приходите направените разноски в съдебното производство за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Бургас в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Препис от решението да се връчи на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____